

CLARA

Un projecte d'Alex Reynolds

Alex Reynolds (Bilbao, 1978) centra el seu treball en la investigació dels procediments a través dels quals el mitjà cinematogràfic produeix les seves narratives i incorpora nous imaginaris en l'espectador. El seu projecte "Clara" és una instal·lació sonora amb dues peces d'àudio per oients individuals, a través de reproductors de so amb auriculars. Si ja en els seus últims treballs l'artista havia assajat establir una trobada subtil entre la realitat i la ficció, estimulant la curiositat o l'estupor de la seva audiència, en aquest cas converteix l'oient en l'actor principal de l'obra que escolta. En altres paraules: la peça posa en escena una realització que esdevé cinema quan transcorre a través dels ulls del seu espectador.

La intervenció és una acció mínima que simplement substitueix el so real pel fictici dels reproductors. Tots dos àudios han estat realitzats a partir de gravacions amb micròfons binaurals que permeten una construcció virtual de l'espai sonor. En ambdues peces, un narrador explica una història alhora que indicacions espacials inciten l'espectador a recórrer l'edifici seguint el fil de la narració cap a un desenllaç també espacial. Els guions estan construïts com dos punts de vista paral·lels de la mateixa història, construïts a partir de dos gèneres clàssics de la narració cinematogràfica però que conflueixen en el clímax de les seves trames en un personatge absent que dona títol a l'exposició.

Alex Reynolds proposa així un cinema sense imatges on és el cos fenomenològic de l'oient el que compon la peça, com si es tractés d'una pel·lícula on l'espectador és alhora la càmera que va filmant des del seu punt de vista el transcurs del relat que escolta. L'ambigüitat que s'estableix entre on comença l'obra i on acaba l'espectacle representat, l'exercici de il·lusionisme, obliga a una derogació del sentit a favor de l'experiència. A través de la vivència de "Clara" es desenvolupa una cerimònia representacional en temps real: la veu que compta cada relat posa en suspensió la descreença de l'espectador, l'espai real esdevé una representació sota l'imperi de la ficció. D'aquesta manera "Clara" no és més que un esquer que permeti experimentar una realitat amb més força significativa que la realitat mateixa.

Manuel Segade

Manuel Segade

la realidad misma.

es más que un señuelo que permita experimentar una realidad con mayor fuerza significativa que espacio real deviene una representación bajo el imperio de la ficción. De este modo "Clara" no tiempo real: la voz que cuenta cada relato pone en suspensión la descreencia del espectador; el experiencia. A través de la vivencia de "Clara" se desarrolla una ceremonia representacional en representado, el ejercicio de ilusionismo, obliga a una derogación del sentido en favor de la ambigüedad que se establece entre donde comienza la obra y donde termina el espectador. La cámara que va filmando desde su punto de vista el transcurso del relato que escucha. La el que compone la pieza, como si se tratase de una película donde el espectador es al tiempo Alex Reynolds propone así un cine sin imágenes donde es el cuerpo fenomenológico del oyente en un personaje ausente que da título a la exposición.

gêneros clássicos de la narración cinematográfica pero que confluyen en el clímax de sus tramas contruidos como dos puntos de vista paralelos de la misma historia, construidos a partir de dos edificio siguen el hilo de la narración hacia un desenlace también espacial. Los guiones están cuenta una historia al tiempo que indicaciones espaciales incitan al espectador a recorrer el binarales que permiten una construcción virtual del espacio sonoro. En ambas piezas, un narrador de los reproductores. Ambos audios han sido realizados a partir de grabaciones con micrófonos La intervención es una acción mínima que simplemente sustituye el sonido real por el ficticio cuando transcurre a través de los ojos de su espectador.

la obra que escucha. En otras palabras: la pieza pone en escena una realización que deviene cine curiosidad o el estupor de su audiencia, en este caso convierte al oyente al actor principal de la artista habia ensayado establecer un encuentro sutil entre lo real y la ficción, estimulando la individuales, a través de reproductores de sonido con auriculares. Si ya en sus últimos trabajos el espectador. Su proyecto "Clara" es una instalación sonora con dos piezas de audio para oyentes de los cuales el medio cinematográfico produce sus narrativas e incorpora nuevos imaginarios en Alex Reynolds (Bilbao, 1978) centra su trabajo en la investigación de los procedimientos a través

Un projecte de Alex Reynolds

CLARA

fig. 03/04 —

"Clara" és una instal·lació sonora de dues pistes d'àudio en castellà, d'uns cinc minuts de durada cadascuna. Per poder escoltar-les dirigeix-te a la recepció de l'Espai Cultural Caja Madrid, on a canvi d'un document identificatiu et lliuraran un reproductor de mp3 amb un dels dos àudios i et facilitaran les instruccions per utilitzar-lo.

Un cop l'hagis escoltat, dirigeix-te de nou a la recepció per poder obtenir un altre reproductor que et permetrà escoltar la segona pista d'àudio.

Quan tornis els auriculars i el reproductor de mp3 et retornaran el document identificatiu.

"Clara" es una instalación sonora de dos pistas de audio en castellano, de unos cinco minutos de duración cada una. Para poder escucharlas dirígete a la recepción del Espai Cultural Caja Madrid, donde a cambio de un documento identificativo te entregarán un reproductor de mp3 con uno de los dos audios y te facilitarán las instrucciones para utilizarlo.

Una vez lo hayas escuchado, dirígete de nuevo a la recepción para poder obtener otro reproductor que te permitirá escuchar la segunda pista de audio.

Una vez que devuelvas los auriculares y el reproductor de mp3 te devolverán el documento identificativo.

Entrada gratuïta

OBRA SOCIAL CAJA MADRID

T. 933 01 44 94 · www.obrasocialcajamadrid.es

Espai Cultural

Plaça Catalunya 9

08002 Barcelona

www.facebook.com/EspaiCultural

Horari:

Dilluns a dissabte de 10 a 21 h.

Diumenges i festius de 10 a 14 h.

cultura

fig. 03/04 —

Adrián de Alfonso. "Sense títol", 1996

CLARA

Un projecte d'Alex Reynolds

Exposició

Espai Cultural **CAJA MADRID**

Barcelona

20.10.2010 - 28.11.2010

COMPOSICIÓ DE LLOC

Un cicle comissariat per Manuel Segade

fig. 01/04 —

SERGI BOTELLA

16.06.2010 - 01.08.2010

fig. 04/04 —

GABRIEL PERICÀS

15.12.2010 - 23.01.2011

fig. 02/04 —

MARIONA MONCUNILL

08.09.2010 - 10.10.2010

fig. 03/04 —

ALEX REYNOLDS

20.10.2010 - 28.11.2010

COMPOSICIÓ DE LLOC

Un cycle comissariat per Manuel Segade

La composició de lloc és una tècnica de reflexió introspectiva ideada per Sant Ignasi de Loyola que consisteix en la representació imaginària d'una escena on es pot veure a un mateix com un personatge aliè, amb l'objectiu de realitzar un anàlisi de consciència. Amb el temps ha esdevingut una eina de pensament bàsica per entendre el barroc històric, del moment en que allò real començava a ésser substituït pel seu doble: la representació.

Com un cycle sense lloc fix, "Composició de lloc" actua com un espai imaginari superposat als continguts de la seu de l'Espai Cultural Caja Madrid a Barcelona. Quatre artistes de l'escena de la ciutat han treballat amb el comissari, a partir d'una metodologia de diàleg conjunt, per proposar quatre intervencions successives, concebudes especialment per aquest espai, com a exercicis de representació: escenaris crítics on replantegen la seva pròpia condició o la de la institució en la qual hi introdueixen les seves pràctiques.

COMPOSICIÓN DE LUGAR

Un ciclo comisariado por Manuel Segade

La composición de lugar es una técnica de reflexión introspectiva ideada por San Ignacio de Loyola que consiste en la representación imaginaria de una escena donde poder verse a uno mismo como un personaje ajeno, con el objetivo de realizar un análisis de conciencia. Con el tiempo ha devenido una herramienta de pensamiento básica para comprender el barroco histórico, del momento en que lo real comenzaba a ser sustituido por su doble: la representación.

Como un ciclo sin lugar fijo, "Composición de lugar" actúa como un espacio imaginario superpuesto a los contenidos de la sede del Espai Cultural Caja Madrid en Barcelona. Cuatro artistas de la escena de la ciudad han trabajado con el comisario, a partir de una metodología de diálogo conjunto, para proponer cuatro intervenciones sucesivas, concebidas especialmente para este espacio, como ejercicios de representación: escenarios críticos donde replantean su propia condición o la de la institución en la que introducen sus prácticas.